

**Fundusze
Europejskie**

Wiedza Edukacja Rozwój

Unia Europejska

Europejski Fundusz Społeczny

PROJEKT

NASZA SZKOŁA TWOJĄ SZANSĄ NA SUKCES

Projekt finansowany ze środków budżetu Programu Operacyjnego Wiedza, Edukacja, Rozwój z konkursu 2019-2020

HISZPANIA

Herb Hiszpanii

Flaga Hiszpanii

Hiszpania, Królestwo Hiszpanii – państwo w zachodniej części Europy Południowej, położone głównie na Półwyspie Iberyjskim, obejmujące także Baleary na Morzu Śródziemnym, Wyspy Kanaryjskie na Oceanie Atlantyckim, mniejsze wysepki oraz tereny w północnej Afryce.

Składa się z 17 regionów autonomicznych i dwóch miast autonomicznych. Stolicą i największym miastem jest Madryt, duże znaczenie ma również Barcelona. Państwo ma dużą powierzchnię i jest czwartym co do wielkości państwem w Europie, po Rosji, Ukrainie i Francji.

Ludność oscyluje na poziomie 50 mln. Dominuje w nim klimat subtropikalny. Na zachodzie Hiszpania graniczy z Portugalią, na południu z należącym do Wielkiej Brytanii Gibraltarem, oraz z Marokiem. Na północnym wschodzie, przez Pireneje, kraj graniczy z Francją i Andorą.

Hiszpania ma długą historię i bogate dziedzictwo kulturowe. Przez setki lat była częścią Starożytnego Rzymu, w XV wieku stworzyła własne Imperium Hiszpańskie, jedno z największych imperiów w historii świata – imperium, nad którym nigdy nie zachodzi słońce.

Dzisiejsza Hiszpania jest krajem rozwiniętym o bardzo wysokim wskaźniku rozwoju społecznego i dobrej jakości życia. Jest członkiem Unii Europejskiej (od 1986 roku) oraz kilkunastu organizacji międzynarodowych.

Obowiązującą walutą jest euro. Znajduje się tu 47 obiektów wpisanych na listę światowego dziedzictwa UNESCO (3 miejsce na świecie).

Hiszpania jest dziedziczną monarchią parlamentarną. Obecnym królem Hiszpanii jest Filip VI, zaś królową Letycja.

Rodzina królewska

Podział administracyjny

Hiszpania dzieli się na 17 [wspólnot autonomicznych](#) (*Comunidades Autónomas*), które cieszą się dużą autonomią (głównie w kwestiach szkolnictwa, podatków itd.), oraz dwa miasta autonomiczne (*Ciudad Autónoma*).

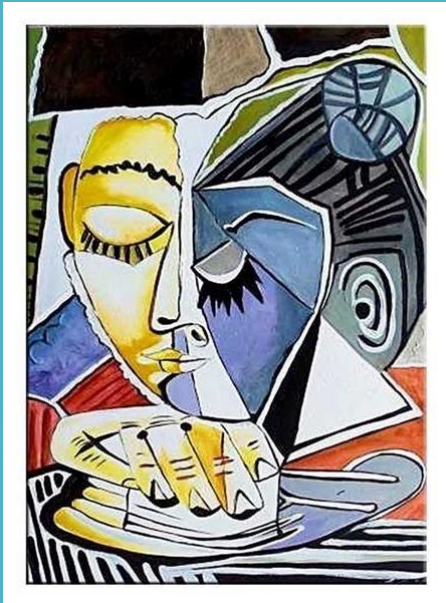
Oto one:

- [Andaluzja](#) (Andalucía)
- [Aragonia](#) (Aragón)
- [Asturia](#) (Asturias)
- [Baleary](#) (Islas Baleares)
- [Extremadura](#) (Extremadura)
- [Galicja](#) (Galicia)
- [Kantabria](#) (Cantabria)
- [Kastyli-La Mancha](#) (Castilla-La Mancha)
- [Kastyli i León](#) (Castilla y León)
- [Katalonia](#) (Cataluña)
- [Kraj Basków](#) (País Vasco)
- [La Rioja](#) (La Rioja)
- [Madryt](#) (Comunidad de Madrid)
- [Murcja](#) (Región de Murcia)
- [Nawarra \(prowincja\)](#) (Navarra)
- [Walencja](#) (Comunidad Valenciana)
- [Wyspy Kanaryjskie](#) (Canarias)

Malarstwo

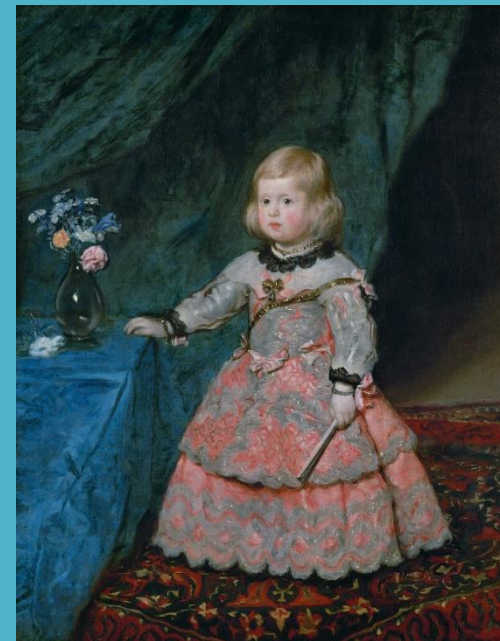
Do wybitnych malarzy hiszpańskich należą m.in. Pablo Picasso, Francisco Goya, Diego Velázquez czy Salvador Dalí.

Pablo Picasso
Głowa czytającej
kobiety

Francisco Goya
Dwie staruchy jedzące zupę

Diego Velázquez

Salvador Dalí

Literatura

Dzieje literatury hiszpańskiej są ściśle związane z historią ziem położonych na Półwyspie Iberyjskim. Okres tworzenia pisanych dzieł kultury obfitował w pojawianie się w tekstach literackich różnorodnych wpływów. Panowanie rzymskie, arabskie czy też literatura przybyłych na półwysep Żydów kształtowała w pewnym stopniu przyszłą literaturę hiszpańską.

Przed powstaniem pierwszych dzieł w języku hiszpańskim na terenie współczesnej Hiszpanii rozwijała się literatura w języku łańskim, a także literatura hispano-arabska oraz judeo-arabska. Początek literatury hiszpańskiej stanowi bogata twórczość wędrownych żonglerów (anonimowy epos rycerski Pieśń o Cydzie z ok. 1140 r.)

Na rozwój prozy w XIII wieku wpłynął król Alfons X Mądry. Poezję XIV wieku reprezentowali: J. Ruiz i P. López de Ayala, prozę – Juan Manuel, zaś [XV wieczna](#) proza miała charakter satyr. Ukształtował się też romans rycerski. Rozwinęła się anonimowa twórczość poetycka w formie [romancy](#).

Następnie w literaturze hiszpańskiej rozwijały się takie kierunki jak: romans przygodowo-sentymentalny czy teatr. W II połowie [XVI wieku](#) w poezji hiszpańskiej zapanował duch ascezy i mistycyzmu.

Na przełomie XVI i XVII w. tworzył Miguel de Cervantes – autor Don Kichota – pierwszej wybitnej powieści nowożytnej, która do dziś uważana jest za najważniejszą książkę kręgu kulturowego języka hiszpańskiego.

Ogólnie podsumowując cała literatura hiszpańska przedstawia niezwykle bogactwo literackie.

Współcześni pisarze hiszpańscy Carlos Ruiz Zafón. Jednym z najbardziej znanych bestsellerów hiszpańskich jest powieść *Żołnierze spod Salaminy* Javiera Cercasa. Wciąż tworzą tacy autorzy jak Javier Marías – mistrz długiej frazy i wirtuoz refleksyjnej narracji – czy [Enrique Vila-Matas](#).

Bardzo dobrze ma się też nurt tzw. literatury kobiecej, reprezentowany przez Rosę Montero

Zabytki Hiszpanii

Alhambra

To chyba najświetniejszy zabytek w Hiszpanii. Znajdziesz go w Grenadzie, gdzie zachwyci cię swymi pałacami i ogrodami, a szczególnie Działiniec Lwów.

Alhambra to piękny zespół pałacowo-ogrodowy. Otoczone bujnymi drzewami aleje zapewniają przyjemny cień i chłód, spotęgowany obfitością wód płynących w ogrodowych strumieniach.

Stanowiła ona największy ośrodek polityczny i arystokratyczny na muzułmańskim zachodzie.

Oprócz budynków Nasrydów, służących za mieszkanie królom i ich służbie, na terenie pałacu znajduje się szereg urzekających pięknem prostokątnych dziedzińców oraz liczne fontanny.

Najstarszym z zabudowań jest Alkazaba. Jedną z najważniejszych konstrukcji stanowi Torre de la Vela (Wieża Czuwania), z której rozpościera się jeden z najwspanialszych widoków na Alhambrę.

Zabytki Hiszpanii

[Bazylika Sagrada Familia](#)

Dzieło genialnego architekta Gaudiego jest najczęściej odwiedzaną świątynią w Barcelonie.

WIELKA ŚWIATY尼亚 POKUTNA

W roku 1883 genialny architekt Gaudí zgodził się na prowadzenie budowy, zastępując Francisca de Paula.

Artysta pracował na tym dziełem aż do śmierci.

Prace nad ukończeniem bazyliki trwają do dnia dzisiejszego.

Rozpoczynający budowę pierwszy architekt zaprojektował budynek w stylu neogotyckim, ale po jego śmierci prace były kontynuowane przez Gaudiego, który zachował pierwotny projekt dzieła, chociaż szybko pozostawił ślad swego stylu i sposobu pracy.

Zdołał ukończyć jedynie kaplicę Świętego Jana, kryptę oraz fasadę Narodzenia Pańskiego. Na fasadach oraz na całej zewnętrznej części świątyni widoczne są liczne elementy dekoracyjne w jaskrawych kolorach. Na fasadzie Męki Pańskiej zawarto szyfrogram.

Zabytki Hiszpanii

Wielki Meczet w Kordobie prezentuje mieszankę stylów architektonicznych, które nakładały się na siebie kolejno na przestrzeni dziewięciu wieków trwania jego budowy i późniejszych przebudów.

Wielki Meczet w Kordobie, położony w samym sercu historycznego centrum miasta, jest jednym z najpiękniejszych przykładów sztuki muzułmańskiej w Hiszpanii.

[Wielki Meczet w Kordobie](#)

Jak w magicznym lesie kolumn. Tak poczujesz się w tym wielowiekowym cudzie architektury.

Zabytki Hiszpanii

[Katedra w Santiago de Compostela](#)

Stanowi ostateczny cel pielgrzymujących Drogą do Santiago – pielgrzymkowym szlakiem św. Jakuba.

Katedra w Santiago stanowi ostateczny cel wędrowki pielgrzymów, a jej wzniosłość w pełni zasługuje na to miano.

Jest to kluczowe dzieło sztuki romańskiej, jednak zbiegają się w nim liczne style architektoniczne.

Budowę katedry rozpoczęto w roku 1075 za panowania Alfonsa VI, a jej orędownikiem był biskup Diego Peláez.

Prace były prowadzone pod okiem mistrza Estebana na pozostałościach dawnych świątyń wzniesionych ku czci świętego.

Została zbudowana jako obiekt trzynawowy na planie krzyża łacińskiego, zajmując powierzchnię około 8300 metrów kwadratowych. Liczne rozbudowy przyczyniły się do wzbogacenia budynku różnymi stylami architektonicznymi (romański, gotycki, barokowy, plateresco i neoklasyczny).

Zabytki Hiszpanii

[Katedra w Burgos](#)

Jest to jedyna katedra w Hiszpanii, która została wpisana na listę światowego dziedzictwa UNESCO jako indywidualny zabytek.

Wyróżnia się elegancją i harmonią swych linii, będąc jedyną hiszpańską katedrą wpisaną, jako samodzielna budowla, na listę światowego dziedzictwa UNESCO.

Chociaż dominuje w niej gotyk, katedra zawiera również inne style artystyczne, ponieważ jej budowa trwała od 1221 do 1765 roku.

Główna fasada to Puerta del Perdón, z gwiazdzistą rozetą i galerią posągów królów Kastylii.

Po obu stronach wznoszą się 84 metrowe wieże uwieńczone wspaniałymi ażurowymi iglicami pochodzącymi z XV wieku.

Zabytki Hiszpanii

[Twierdza Alcázar w Segowii](#)

Razem z akweduktem Alkazar stanowi symbol miasta. Przypomina baśniowy zamek i zapewnia wyjątkowe widoki.

Zabytki Hiszpanii

[Katedra Majorki](#)

Uwagę twą zwróci na siebie jej imponująca kolorowa rozeta czy kaplica autorstwa Miquela Barceló.
Miasto Palma.

Zabytki Hiszpanii

[Bazylika Nuestra Señora del Pilar](#)

Perła Saragossy.

Zabytki Hiszpanii

[Teatr Rzymski w Méridzie](#)

Choć zbudowany został około roku 16 lub 15 p.n.e. po dziś dzień jest wykorzystywany jako teatr. Mieści 3000 osób.

Zabytki Hiszpanii

[Teatr Rzymski w Méridzie](#)

Choć zbudowany został około roku 16 lub 15 p.n.e. po dziś dzień jest wykorzystywany jako teatr. Mieści 3000 osób.

Zabytki Hiszpanii

[La Giralda](#)

Jedno z najbardziej urzekających miejsc w Sewilli? Bez wątplenia ta właśnie wieża (i dawny minaret), z której rozciągają się niezapomniane widoki.

Ciekawostki

1. Nazwa kraju *Hiszpania* wywodzi się od słowa *Ispania*, które oznacza *Ziemię Królików*.
2. Język hiszpański wymieniany jest w pierwszej piątce najczęściej używanych języków na świecie.
3. Hiszpanie sprowadzili do Europy m.in.: ziemniaki, tytoń, pomidory, kakao, kukurydzę.
4. Hiszpania to największy producent oliwy z oliwek na świecie. Jej udział w tym rynku to aż 44 proc.
5. Pełne imię i nazwisko słynnego malarza Pabla Picassa brzmi: Pablo Diego José Francisco de Paula Juan Nepomuceno María de los Remedios Cipriano de la Santísima Trinidad Ruiz y Picasso.
6. Za najpopularniejszy sport w Hiszpanii uznaje się piłkę nożną i... walkę byków (corrida).
7. W Madrycie średnio 200 na 365 dni w roku jest słonecznych.
8. Narodowym przysmakiem Hiszpanów jest paella, a tortillą nazywają... omlet.
9. Szybko i dużo... to styl mówienia Hiszpanów.
10. Hiszpański jest językiem urzędowym w 23 krajach świata.
11. Hiszpanie mają 2-członowe nazwiska. Pierwszy człon odnosi się do pierwszego nazwiska ojca, a drugi człon do pierwszego nazwiska matki.
12. Zgodnie ze zwyczajem Hiszpanie całują się w policzek na powitanie.
13. Hiszpanie nie mają na swoim koncie znaczących wynalazków, ale to oni wymyślili... mop i beret.
14. Na Wyspach Kanaryjskich można usłyszeć język gwizdany. W 2009 r. język został wpisany na listę UNESCO.
15. W Hiszpanii znajduje się więcej barów, restauracji i klubów niż w jakimkolwiek innym europejskim kraju. Na jedną osobę przypada ich... 129.
16. Hiszpania jest światowym liderem w zakresie dawstwa i transplantacji organów.
17. Z Hiszpanii pochodzą kultowe lizaki chupa chups (nazwa pochodzi od hiszpańskiego czasownika chupar, który oznacza ssać). Istnieją już od ponad 56 lat.
18. La Tomatina to hiszpańska bitwa na pomidory. Odbywa się każdego roku w ostatnią środę sierpnia.
19. Hiszpania to najcieplejszy i najbardziej suchy kraj w Europie.
20. Hiszpania to największy producent bananów w Europie.

Korrída – tradycyjna walka z bykiem, widowisko popularne w Hiszpanii, według niektórych zwyczaj sprowadzony na Półwysep Iberyjski przez Arabów; inne wersje mówią o Kartagińczykach lub Rzymianach. Kiedyś zwyczaj popularny wśród arystokracji, w walkach brali udział nawet królowie.

Obecnie walka składa się z kilku uświęconych tradycją etapów. Specjalnie hodowanego byka wpuszcza się na arenę (plaza de toros, plac byków). Najpierw toreadorzy drażnią byka, prowokując go do ataków za pomocą żółto-różowych płacht (capa). Następnie pikador (jeździec na koniu obłożonym materacami) wbija mu lancę w unerwiony garb tłuszczu na karku. Dalej piesi (banderilleros) starają się wbić mu w to samo miejsce krótkie włócznie (banderille). Właściwe trafienie powoduje, że byk na chwilę zwalnia, co pozwala ludziom bezpiecznie uskoczyć sprzed jego rogów. Banderille powinny pozostać wbite w garbie byka, a zdobiące je długie, kolorowe wstążki dodatkowo drażnią zwierzę. Wszystkie te etapy mają na celu osłabienie mięśni karku byka, by ten trzymał głowę nisko, oraz miał nieco wolniejsze ruchy głową. Kiedy byk jest już zmęczony, występuje matador (zabijacz).

WALENCJA

co zwiedzać w mieście i okolicy

Trzecie najbardziej zaludnione miasto Hiszpanii obok Barcelony i Sewilli

1. Mercado Central w Walencji (Targ Główny w Walencji)

Targ główny to jedno z miejsc, które powinniście zobaczyć będąc w starej części Walencji. Warto to zrobić z dwóch powodów: ze względu na jego modernistyczną architekturę oraz bardzo użyteczną formę. To prawdziwe królestwo kolorów, smaków i aromatów śródziemnomorskiej gastronomii.

Rynek, a w zasadzie **targ główny Mercado Central (walen. Mercat Central)** powstał w **1839** roku. Pod koniec XIX wieku władze miasta, ze względu na jego niewystarczającą powierzchnię, postanowiły w tym samym miejscu stworzyć zdecydowanie większą halę targową. W ciągu kilkunastu kolejnych lat odbyło się kilka konkursów na projekt nowego Mercado Central. Zwycięzców wyłoniono dopiero w 1910 roku. Zostali nimi Alejandro Soler March i Francisco Guardia Vial, którzy ukończyli barcelońską Escuela de Arquitectura oraz zdobyli doświadczenie pracując pod okiem mistrza katalońskiego modernizmu - **Luisa Doménecha Montanera**. Budowę nowego pawilonu Mercado Central ukończono dopiero w **1928** roku.

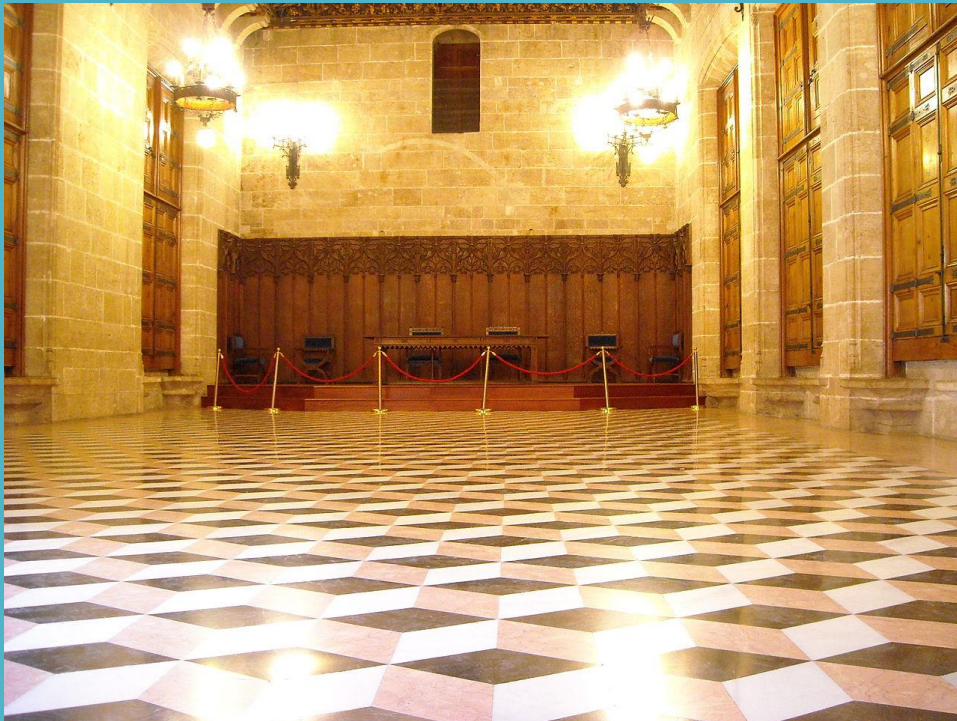
Architekturę gmachu targu głównego w Walencji wyróżnia elegancja i estetyka połączenia elementów konstrukcyjnych wykonanych z żelaza, cegły, szkła i ceramiki. Dzięki temu **modernistyczny Mercado Central** doskonale komponuje się z otoczeniem: zabytkowymi budowlami ze wcześniejszych epok: **Giełdą Jedwabiu** oraz gotycko-barokowym kościołem **Iglesia de los Santos Juanes**. Wnętrze jest doskonale oświetlone naturalnym światłem dzięki znacznemu przeszkleniu budowli. Jest przy tym funkcjonalne, a swoją elegancję zawdzięcza obecnym zdobieniom i pięknej kopule.

Powierzchnia użytkowa Targu Głównego w Walencji to 8.160 metrów kwadratowych, co czyni go **największym zadaszonym rynkiem świeżych produktów w Europie**. Można tam kupić owoce, warzywa, mięsa, wędliny, ryby, owoce morza, przetwory, a także napić się świeżo wyciskanych soków oraz skosztować serwowanych w barach przekąsek. Aktualnie swoje produkty wystawia tam ponad 300 drobnych, lokalnych przedsiębiorców z tej części Hiszpanii. Będąc tam **warto skusić się na zakup apetycznie wyglądających owoców lub wybornych hiszpańskich wędlin**, do czego zachęcają sprzedawcy zapraszający do degustacji. Na zewnątrz hali targowej znajdują się **stragany z niedrogimi pamiątkami z Walencji**: ceramiką, magnesami, ozdobami i biżuterią. W Mercado Central niemal w każdym tygodniu odbywają się ciekawe wystawy, targi oraz występy artystyczne.

2. Giełda jedwabiu – Lonja de la Seda

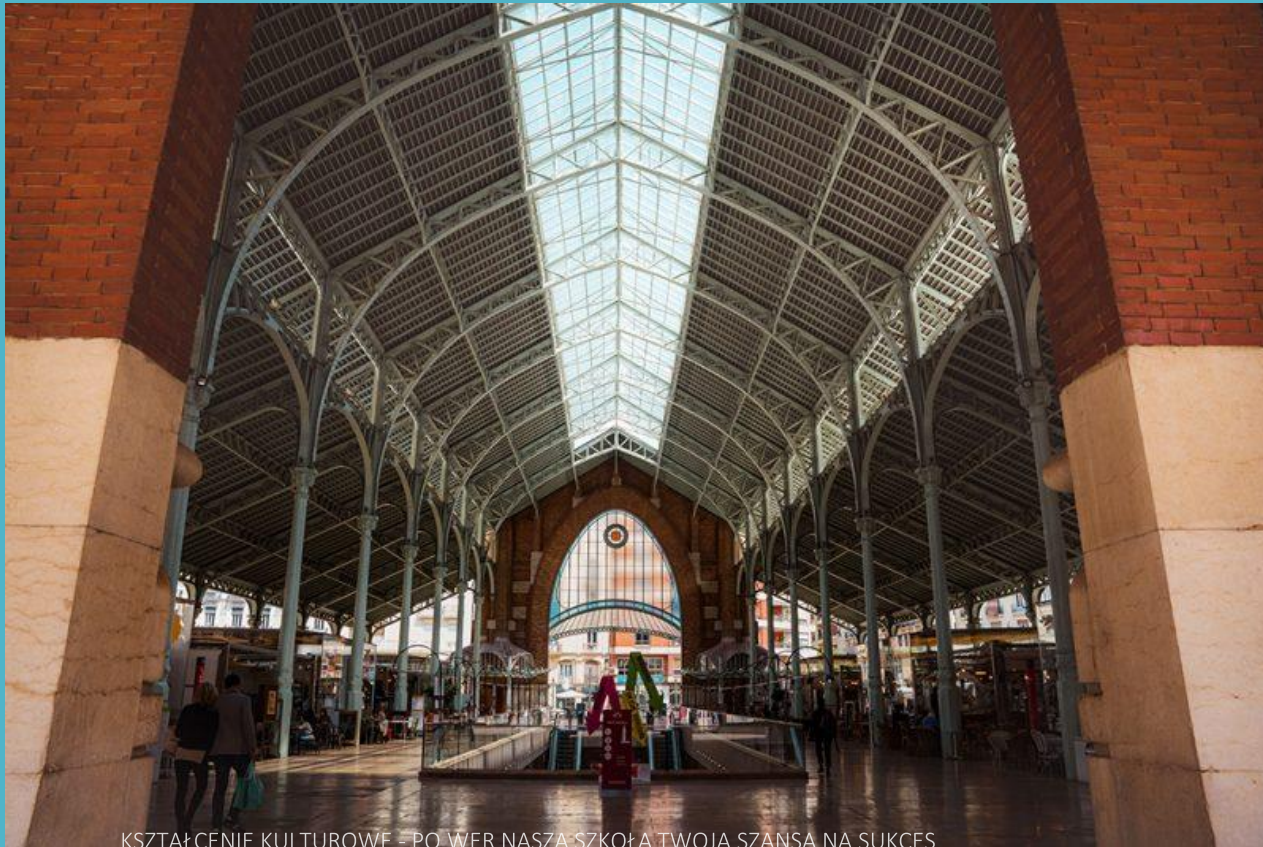
Gotycki budynek w Walencji, w Hiszpanii; położony jest w zabytkowym centrum miasta. Symbol bogactwa złotego wieku Walencji (XV stulecie), obraz zamożności mieszkańców miasta i prestiżu walenckiej burżuazji. W 1996 roku budynek został wpisany na listę Światowego Dziedzictwa UNESCO. Pełnił on rolę centrum handlu morskiego, w szczególności handlu jedwabiem.

3. Mercado de Colón (Rynek w centrum Walencji)

Hala trochę młodsza od Marketu Centralnego, wybudowana w latach 1914-1916

4. Plaza del Ayuntamiento (Plac główny)

Jeden z bardziej reprezentacyjnych placów w mieście i też jeden z największych. To na nim odbywa się masa imprez w Walencji, w tym słynne Las Fallas (święto ognia, największa publiczna impreza na świecie). Zabudowa, która znajduje się dookoła placu powstała w latach 30, XX wieku.

Znajdziecie tutaj wiele budynków użyteczności publicznej takich jak przepiękny **Ratusz** czy **Poczta Główna**.

Las Fallas – święto ognia

Święto Ognia – hiszpańskie święto o charakterze festiwalu odbywające się co roku w marcu w Walencji.

Głównym elementem święta są rzeźby tworzone z kartonu, plasterów, wosku i drewna, wykonywane według projektów zawodowych artystów plastyków, które płoną na ulicach miasta w ostatnim dniu świąt - 19 marca.

5. Muzeum Ceramiki w Walencji

Narodowe Muzeum Ceramiki powstało w II poł. XX wieku. Jego bogata kolekcja zawiera fantastyczne wyroby ceramiczne oraz zachwycającą porcelanę od czasów prehistorycznych do współczesności. Znakomite XIX wieczne malarstwo oraz wystawa artystycznych tkanin zachwyci nie tylko koneserów sztuki. Dumą muzeum jest zbiór tradycyjnych, walenckich ceramik.

Siedzibą muzeum jest XVIII wieczny pałac Marques de Dos Aguas. Rezydencja uznawana jest za architektoniczne, rokokowe arcydzieło. Prywatne pokoje z oryginalnym wyposażeniem oraz zjawiskową sztukaterią pozwalają poznać elegancki styl walenckiej arystokracji.

6. Katedra w Walencji

Katedra w Walencji. Jest poświęcona Matce Bożej. Kościół był poświęcony w 1238 przez biskupa Walencji Pere d'Albalata.

Zbudowany w miejsce meczetu, który z kolei stał w miejscu dawnej katedry gockiej.

Posiada architekturę gotycką, w wersji katalońsko-śródziemnomorskiej, a także elementy stylu romańskiego, gotyku francuskiego, renesansu, baroku oraz neoklasycystyczne.

6. Katedra w Walencji

W bocznej kaplicy, po prawej stronie od głównego wejścia, znajduje się kaplica Świętego Kielicha (w legendach arturiańskich – Graal). Długowieczna tradycja chrześcijańska głosi, że z największym prawdopodobieństwem to właśnie ten kielich był używany przez Jezusa podczas Ostatniej Wieczerzy. Był używany przez papieży, Jana Pawła II i następnie przez Benedykta XVI, 9 lipca 2006. Kielich datowany na I wiek był podarowany katedrze przez króla Alfonsa V Aragońskiego w 1436.

7. Kościół św. Mikołaja w Walencji

Zabytkowy kościół stanowi interesujące połączenie gotyckiej architektury z bogato zdobionym, barokowym wnętrzem. Jest określany mianem „Kaplicy Sykstyńskiej z Walencji”. Uwagę przykuwają zwłaszcza freski i witraże. Zwiedzanie świątyni jest możliwe jedynie w wybrane dni o określonych godzinach.

8. Turia Park

[Jak wygląda NAJWIĘKSZY PARK w Europie? | Spacerem po Turii w Walencji 🌳 - YouTube](#)

Ogrody Turii w Walencji, to jedno z ciekawszych przekształceń przestrzeni w ubiegłym wieku. Powstały w osuszonym korycie płynącej niegdyś przez środek miasta rzeki. Obszar o powierzchni około 110 hektarów i długości dziewięciu kilometrów jest oazą wyłączoną z miejskiego gwaru.

9. Miasto Sztuki i Nauki

Ciudad de las Artes y las Ciencias ([pol.](#) *Miasteczko Sztuki i Nauki*) – kompleks obiektów kulturalno-rozrywkowych w [hiszpańskiej Walencji](#) o powierzchni całkowitej 350 000 m², otwarty 16 kwietnia 1998 r., zwany przez mieszkańców miasta „dzielnicą przyszłości”.

Zaprojektowany przez jednego z najbardziej znanych miejscowych architektów [Santiago Calatrava](#), przy współpracy [Felixo Candela](#). Kompleks tworzą: centrum kulturalne i awangardowe budynki rozrywkowe. Mieści się tu największe w [Europie oceanarium](#), a ponadto [delfinarium](#), [kino](#) IMAX, [restauracje](#) i [muzea](#). Centrum jest „miastem w mieście” składającym się z następujących obiektów:

- [L’Hemisfèric](#) – budowla architektoniczna o powierzchni całkowitej 13 000 m² otwarty 10 kwietnia 1998 r. Znajduje się tutaj [planetarium](#), kino nadające filmy w formacie [IMAX](#), można tu także obejrzeć spektakl [laserowy](#).
- [Museo de las Ciencias Príncipe Felipe](#) (Muzeum Nauki) – muzeum XXI wieku, otwarte 13 listopada 2000 r., w którym eksponowane są najnowsze osiągnięcia nauki i techniki. Znajduje się tu gigantyczne [wahadło Foucaulta](#) oraz interaktywne wystawy naukowe, gdzie zwiedzający mogą brać czynny udział w eksperymentach.
- [L’Umbracle](#) – budynek w południowej części kompleksu, otwarty w 2001 r. liczący 320 m szerokości i 60 m długości, w skład którego wchodzi także dwupiętrowy parking dla samochodów osobowych (łącznie do 900) oraz autobusów (do 20). Zdobí go [ogród](#) porośnięty drzewami zawierający szeroką gamę roślin różnych gatunków.
- [L’Oceanogràfic](#) – największe [oceanarium](#) Europy o łącznej powierzchni 110 000 m² otwarte w 14 lutego 2003 r. Usytuowane jest tu 13 ekosystemów światowych mórz i 500 gatunków pływających zwierząt; zawiera m.in. także rekonstrukcje podziemnych krajobrazów, ogromne [delfinarium](#) i wyspy [lwów morskich](#).
- [El Palau de les Arts Reina Sofía](#) – gigantyczna konstrukcja owalna zawierająca sceny zamknięte i na wolnym powietrzu, wystawiane są tu spektakle i koncerty sceniczne oraz grana jest [opera](#).

10. Park Guliwera

[Tilt-Shift | Parque Gulliver | Valencia - YouTube](#)

Park Guliwer znajduje się niedaleko Miasta Sztuki i Nauki (Ciudad de Artes y Ciencias), dostaniemy się do niego idąc na pieszo kilka minut lub wsiadając do turystycznego mini pociągu wyjeżdżającego z miasta (opłacając raz mini pociąg zwiedzimy okolice, możemy wysiąść w parku i później wrócić do miasta). W samym parku znajdziemy gigantycznego Guliwera leżącego na ziemi złapanego przez Liliputy. Guliwer jest przywiązany linami do ziemi a całość stanowi wielki plac zabaw. Dzieci mogą zjeżdżać po jego marynarce, wspinać się na jego ręce, a nawet wejść do jego środka.

Oceanarium w Walencji

Oceanarium w Walencji (L'Oceanogràfic) to największe oceanarium w Europie. Znajdują się tu miliony litrów wody, w których mieszkają tysiące zwierząt morskich z całego świata.

[Oceanogràfic Valencia | The Largest Aquarium & Marine Park in Europe | 4K - YouTube](#)

Walencja ciekawostki

1. Jednym z najważniejszych zabytków miasta jest Katedra w Walencji poświęcona Matce Bożej. Co ciekawe, obiekt został zbudowany w miejsce meczetu. Według starej tradycji w bocznej kaplicy mieszczącej się po prawej stronie od głównego wejścia, można podziwiać Święty Graal. To właśnie ten kielich miał być używany przez Jezusa podczas Ostatniej Wieczerzy. Podczas pielgrzymek korzystali z niego papieże Jan Paweł II, a następnie Benedykt XVI.

2. Każdego roku na przedmieściach Walencji, a dokładniej w miejscowości Buñol odbywa się Tomatina, czyli święto obrzucania się pomidorami. Tomatina przypada na ostatnią środę sierpnia i stanowi punkt kulminacyjny trwającej cały tydzień fiesty.

3. Kolejnym typowym świętem obchodzonym w Walencji jest Święto Ognia. To szczególne wydarzenie obchodzone jest co roku w marcu. Jego tradycje sięgają XVI wieku. Najważniejszym dniem jest 19 marca, kiedy to palone są rzeźby stworzone z kartonu, drewna, czy wosku. Największe konstrukcje mierzą nawet 40 metrów wysokości.

La Tomatina – bitwa na pomidory

